

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 3 oktober 2016 uitspraak gedaan inzake het beroep van

..... wonende te Rotterdam, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie van de Faculteit Sociale Wetenschappen (FSW), hierna: verweerder, van 12 augustus 2016 waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 21 augustus 2016, door het college op 21 augustus 2016 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 12 augustus 2016, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de opleiding Psychologie aan de Erasmus Universiteit. Op 7 september 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 3 oktober 2016. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door.....respectievelijk voorzitter van desecretaris examencommissie FSW.

II. Overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep

Appellante heeft haar beroepschrift binnen de daarvoor in artikel 7.61, derde lid WHW bepaalde termijn van zes weken ingediend. Het beroepschrift voldoet ook voor het overige aan de vereisten die daaraan in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden gesteld. Het college heeft appellante in haar beroep ontvangen.

III. Motivering

1. Appellante betoogt, kort samengevat, dat haar persoonlijke omstandigheden haar zouden hebben belet om te voldoen aan de gestelde BSA norm van 60 studiepunten en een minimumgemiddelde van 6.0 binnen het kenniscluster.
Appellante voert aan dat haar opa vorige jaar in een korte tijd twee hartaanvallen heeft gehad. Zij zou meteen actie hebben ondernomen en dit hebben gemeld aan de studieadviseur.
Appellante beargumenteert dat het nieuw studiejaar veel problemen met zich mee gebracht heeft binnen haar sociale leven. Appellante werd geraakt met de kwestie van verhuizen naar een nieuw land.

Appellante voert aan dat ze begon te twijfelen aan haar persoonlijkheid. Dit heeft ervoor gezorgd dat ze een lage eigenwaarde heeft gekregen en weinig vertrouwen in haar eigen capaciteiten. Ze zou opnieuw bij de studieadviseur steun opgezocht.

Appellante betoogt dat ze gefrustreerd en ongelukkig is geweest, omdat ze niet in staat was om haar problemen op te lossen. Ze heeft veel slaap – en concentratieproblemen gehad. Studeren en afleggen van tentamens leek voor appellante onmogelijk. Appellante voert aan dat ze begon te geloven dat ze niet in staat is om examens boven een minimumgemiddelde van 6.0 te halen. Appellante is van mening dat haar familie erg getroffen is door de emigratie. Vooral haar moeder en haar broertje zijn erg ongelukkig. Bovendien betoogt appellante dat afgelopen zomer bij haar moeder borstkanker is geconstateerd. Het huwelijk van haar ouders stond hierdoor zwaar onder druk, waardoor haar ouders overwogen om te gaan scheiden.

Appellante voert aan dat ze hiervoor hulp heeft gezocht bij een natuurgeneeskundige haar huisarts, een therapeut, en een psychotherapeut. Ze is van mening dat ze door de therapieën aan het herstellen is en al vooruitgang heeft geboekt.

Met betrekking tot de door haar behaalde resultaten geeft appellante aan dat de overige resultaten binnen het curriculum goed zijn. Derhalve wil appellante graag een uitgesteld negatief bindend studieadvies.

2. Verweerder betoogt, kort samengevat, dat appellante niet aan de gestelde eisen voldoet, en daarom een negatief bindend studieadvies heeft ontvangen; de resultaten die appellante binnen het kenniscluster heeft behaald zijn niet hoog genoeg. Verweerder voert aan dat appellante binnen het kenniscluster waar het bestreden besluit op gestoeld is, een gemiddelde heeft behaald van 5.16. Bovendien heeft appellante voor het vak Statistiek in de herkansing een 1.9 behaald. Verweerder betoogt dat het onderdeel Statistiek een belangrijk onderdeel vormt, omdat dit onderdeel terugkeert in het Psychologie curriculum. Verweerder betoogt dat een negatief bindend studieadvies alleen uitgesteld wordt, mits verweerder op basis van objectieve indicaties het vertrouwen krijgt dat een student de studie succesvol zal afronden het komend academisch jaar. Verweerder is van mening dat niet kan worden gesteld dat, met het oog op de behaalde resultaten, appellante haar studie binnen een redelijk termijn met goed gevolg zal afronden. Verweerder voert aan dat zij de persoonlijke omstandigheden van appellante zorgvuldig heeft afgewogen maar dat dit niet heeft geleid tot een andere uitkomst.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door verweerder een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich gedurende drie studiejaren niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daar omtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle studiepunten van het eerste studiejaar moet zijn behaald en dat binnen elk kenniscluster een gemiddeld resultaat van 6.0 dient te worden behaald.

Vaststaat dat appellante aan het einde van het eerste studiejaar van inschrijving voor de opleiding Psychologie niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies.

In hetgeen appellante in beroep naar voren heeft gebracht heeft het college geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat de persoonlijke omstandigheden niet of onvoldoende in acht zouden zijn genomen door verweerder bij het nemen van het besluit. Het besluit is naar het oordeel van het college inzichtelijk en voldoende draagkrachtig onderbouwd. De overige door appellante aangevoerde brengt het college niet tot een ander oordeel.

Appellante voldoet niet aan de overgangsnormen en heeft onvoldoende gemotiveerd dat er een substantiële verbetering van haar persoonlijke omstandigheden te verwachten is.

Om deze redenen is het college van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom aan appellante een negatief bindend studieadvies is verstrekt.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

IV. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.